

برای انقلاب اسپانیا

«ده فرمان» کمونیست های اسپانیا

۱- سلطنت قدرت را از دست داده است، اما امید دارد که آن را بازپس گیرد. طبقات مالک هنوز محکم به زین چسبیده اند. بلوک جمهوری خواهان و سوسیالیست ها، خود را متکی به قیام جمهوری خواهان کرده است تا توده ها را از مسیر انقلاب سوسیالیستی بازدارد. هیچ اعتمادی به سخنان آن ها نباید داشت! بیایید دست به عمل بزنیم! در وهله ی نخست: بازداشت برجسته ترین رهبران و هواداران رژیم قدیم! مصادره ی املاک خانواده ی سلطنتی و بدنام ترین نوکران آن ها! مسلح کردن کارگران!

۲- حکومت، با پشتیبانی جمهوری خواهان و سوسیالیست ها، با هر وسیله ی ممکن تلاش خواهد کرد که پایه ی خود را به سوی جناح راست، در جهت بورژوازی بزرگ بسط دهد و برای خنثی نمودن کلیسا به درجه ای از عقب نشینی دست خواهد زد. حکومت، حکومت استثمارگران است که برای محافظت از آن ها در برابر توده های تحت استثمار ایجاد شده. پرولتاریا در ضدیتی آشتی ناپذیر با حکومت کارگزاران جمهوری خواه «سوسیالیست» بورژوازی است.

۳- مشارکت سوسیالیست ها در قدرت، بدان معناست که تنازعات تند میان کارگران و رهبران سوسیالیست تشدید خواهد شد. این امر، فرصت های عظیمی را به روی سیاست انقلابی جبهه ی واحد باز می کند. هر اعتصاب، هر

تظاهرات، هر نزدیکی کارگران به سوی سربازان، هر گام توده ها به سوی دموکراتیزه کردن واقعی کشور از هم اکنون به بعد، با مقاومت رهبران سوسیالیست به مثابه ی مردان «حکومت قانون» تصادم پیدا خواهد کرد. اما برای کارگران کمونیست به طور برجسته ای اهمیت دارد که در جبهه ی واحد با کارگران سوسیالیست، سندیکالیست و غیرپارتیزان شرکت جویند و این مورد آخر را به زیر رهبری خود درآورند.

۴- کارگران کمونیست امروز اقلیت کوچکی را در کشور تشکیل می دهند. آن ها نمی توانند بلافاصله رؤیای رسیدن به قدرت را داشته باشند. آن ها در این لحظه نمی توانند وظیفه ی عملی سرنگونی قهرآمیز حکومت جمهوری خواه- سوسیالیست را در دستورکار خود قرار دهند. هرگونه تلاش در این جهت، یک ماجراجویی فاجعه بار خواهد بود. توده های کارگر، سرباز و دهقان باید مرحله ی توهّمات جمهوری خواهانه ی سوسیالیستی را متحمل شوند، تا سپس به شکلی ریشه ای و قاطعانه از شرّ این توهّمات رها گردند. نباید فریب عبارت پردازی ها را خورد، باید واقعیاتی را که پیش رویمان هستند دید، و لجاجته برای دومین انقلاب، یعنی انقلاب پرولتری تدارک دید.

۵- وظیفه ی کمونیست ها در دوره ی فعلی، جلب اکثریت کارگران، سربازان و دهقانان است. چگونه این امر صورت می پذیرد؟ با انجام آژیتاسیون، تعلیم کادرها، «توضیح صبورانه» (به قول لنین)، و سازمان دهی. همه ی این ها بر پایه ی تجربه ی توده ها و مشارکت فعالانه ی کمونیست ها در این تجربه است: سیاست وسیع و جسورانه ی جبهه ی واحد.

۶- کمونیست ها هیچ قدمی با بلوک جمهوری خواه- سوسیالیست یا بخشی از آن، که به طور مستقیم یا غیرمستقیم می تواند آزادی انتقاد و آژیتاسیون

کمونیستی را محدود یا تضییع کند، بر نمی دارند. همه جا کمونیست ها به طور خستگی ناپذیری به توده های مردم توضیح خواهند داد که آن ها باید در مبارزه علیه کلیه ی اشکال ضدانقلاب سلطنتی در صف اول باشند، منتها برای چنین مبارزه ای، هیچ گونه اتحادی با جمهوری خواهان و سوسیالیست هایی که سیاست شان ناگزیر بر امتیازدهی به ارتجاع، بنا و به پنهان سازی توطئه های آن متمایل می شود، ضروری نیست.

۷- کمونیست ها رادیکال ترین شعارهای دموکراتیک را مطرح می کنند؛ آزادی کامل برای سازمان های پرولتری، آزادی خودگردانی محلی، حق انتصاب مردم در کلیه ی مناصب، پذیرش حق رأی عمومی مردان و زنان از ۱۸ سالگی و غیره؛ ایجاد یک میلیشیا ی کارگری و دهقانی. مصادره ی کلیه ی املاک خانواده ی سلطنتی و املاک کلیسا به نفع مردم، در وهله ی نخست برای بیکاران، دهقانان فقیر و برای بهبود شرایط سربازان. جدایی کامل کلیسا و دولت.

کلیه ی حقوق شهروندی و امتیازات سیاسی برای سربازان تضمین شود. حق انتصاب در مقام افسران ارتش. سرباز، نه دژخیم مردم است، نه مزدور مسلح ثروتمندان، نه یک پرولتر، بلکه یک شهروند انقلابی، برادر خونی کارگر و دهقان^۱.

۸- شعار محوری پرولتاریا، همان شعار شوراها ی کارگری است. این شعار باید به طور خستگی ناپذیر و مداوم طرح و تبلیغ شود و در اولین فرصت باید به سوی تحقق آن حرکت کنیم. این قطعاً هدف است، اما هدفی است که توده ها تنها با مسیر تجربه ی خود و با کمک فعالیت روشنگرانه ی کمونیست ها بدان

^۱ - این توضیح به خصوص به دلیل تنفر عظیم از ارتش در اسپانیا که در همه جا هم چون یک وزنه ی سنگین بر مردم ظاهر می شود، ضروری است.

نانل می شوند. شوراهای کارگری امروز به معنای گرد هم آوردن نیروهای پراکنده ی پرولتاریاست، مبارزه برای وحدت طبقه ی کارگر، برای خودمختاری. شوراهای کارگری، مسائل صندوق اعتصاب، تغذیه ی بیکاران، ارتباط با سربازان به منظور جلوگیری از تنازعات مرگ بار میان آن ها، ارتباط میان شهر و روستا به منظور تضمین اتحاد میان کارگران و دهقانان فقیر را پی خواهند کرد. شوراهای کارگری شامل نمایندگان ارتش می شود. به این شکل و تنها به این شکل است که شورا به ارگان قیام پرولتری و سپس ارگان قدرت تبدیل خواهد شد.

۹- کمونیست ها می بایست فوراً یک برنامه ی انقلابی ارضی را تدوین کنند. مبنای این برنامه باید مصادره ی زمین ثروتمندان، طبقات ممتاز و استثمارگران که از خانواده ی سلطنتی و کلیسا شروع می شود، به نفع دهقانان فقیر و سربازان باشد. این برنامه باید به طور مشخص به بخش های مختلف کشور منطبق شود. در هر استان، هر کدام با خصوصیات اقتصادی و تاریخی خود، باید کمیسیونی برای تدوین یک برنامه ی ارضی مشخص، در همکاری نزدیک با دهقانان انقلابی منطقه ایجاد شود. ما باید بدانیم که چگونه صدای دهقانان را بشنویم، تا سپس بتوانیم آن را به شکلی روشن و دقیق فرموله کنیم.

۱۰- این به اصطلاح سوسیالیست های چپ (که در میان شان کارگران خوبی وجود دارد) از کمونیست ها برای تشکیل یک بلوک و حتی وحدت سازمان های شان دعوت به عمل خواهند آورد. کمونیست ها به این درخواست پاسخ خواهند داد که: «ما آماده ایم که به نفع طبقه ی کارگر و برای حل وظایف معین مشخص، دست در دست با هر گروه و هر سازمان پرولتری کار

کنیم». برای دقیقاً همین هدف، ما پیشنهاد ایجاد شوراهای را می دهیم. در این شوراهای، نمایندگان کارگران که متعلق به احزاب مختلف هستند، تمام مسائل روز و تمام وظایف فوری را به بحث می گذارند. شورای کارگران، طبیعی ترین، بازرترین و صادقانه ترین و سالم ترین شکل این اتحاد از نظر کار جمعی است. در شورای کارگری، ما کمونیست ها شعارها و راه حل های خودمان از مشکلات را مطرح، و تلاش خواهیم کرد که کارگران را به درستی مسیر خود متقاعد سازیم. هر گروه در درون شورای کارگری می باید از آزادی کامل انتقاد برخوردار باشد. در مبارزه برای وظایف عملی پیشنهادی شورا، ما کمونیست ها همواره در صف نخست خواهیم بود. این همان شکل همکاری است که ما کمونیست ها برادرانه به کارگران سندیکالیست، سوسیالیست و کارگران غیر پارتیزان پیشنهاد می کنیم.

کمونیست ها با تضمین وحدت در صفوف خود، اطمینان پرولتاریا و اکثریت عظیم دهقانان فقیر را جلب خواهد کرد؛ آن ها قدرت را در دستان مسلح خود خواهند گرفت و عصر انقلاب سوسیالیستی را آغاز خواهند نمود.
کادیکوی،

تروتسکی

۵ آوریل ۱۹۳۱

ترجمه: آرام نوبخت

آرشیو مارکسیست ها در اینترنت

بازنویس: یاشار آذری

آدرس اینترنتی کتاب خانه: <http://www.nashr.de>

ایمیل یاشار آذری: yasharazarri@gmail.com

مسئول نشر کارگری سوسیالیستی: یاشار آذری

تاریخ بازنویسی: ۱۳۹۳